

سه شنبه 10 خرداد 28 جمادي الثاني 31 مه

قتل وليد بن يزيد اموي - سال 126 هجري قمری ...

قتل وليد بن يزيد اموي - سال 126 هجري قمری

ابوعباس، وليد بن يزيد بن عبدالملك بن مروان بن حكم اموي، که نام مادرش ام حجاج بنت محمد بن يوسف ثقفی بود، در سال 90، يا 92 و يا 87 قمری به دنيا آمد. او، از جانب پدرش يزيد بن عبدالملك، ولي عهد مسلمين پس از خلافت عمويش هشام بن عبدالملك بود.

هنگامي که هشام بن عبدالملك پس از بيست سال خلافت، به هلاکت رسيد، برادرزاده اش وليد بن يزيد با حرص و ولع شگفتي به خلافت مسلمانان دست يازيد و در آغاز حکومت خویش، هواداران هشام و عاملان و استانداران وي را بر کنار و هواداران خویش را که اکثراً همانند خود وي نالايق و فاسق بودند، سر کار آورد.

وي، خليفه اي فاسق و متظاهر به گناه و محرمات بود و در شرب خمر، زياده روي مي کرد و از نظر فکري نيز شايستگي نام مسلماني را نداشت، چه رسد به اين که خليفه مسلمانان باشد. چون چيزهايي مي گفت و اشعاري مي خواند که ملحدان و زنديقان، جرئت و جسارت خواندن آن ها را نداشتند. حتي گفته شد که وي مي خواست در فراز کعبه (خانه خدا) خانه اي بسازد و در آن، مجلس لهُو و لعب برقرار کند.

رفتار غير انساني و کردار غير اخلاقي وي، به سرعت در ميان مردم پخش و آنان را نسبت به وي متنفر کرد.

وي، خالد بن عبدالله قسري و دو پسرش به نام هاي ابراهيم و محمد بن خالد را به خاطر تشويق آنان در خلع وي از ولايت عهدي توسط هشام بن عبدالملك، دسگير و شکنجه سختي نمود و سپس آنان را به وضع فجيعي به قتل آورد و دست اطرافيان و عاملان خویش را در آزار و اذيت مردم و قتل و غارت آنان باز گذاشت.

سرانجام عموم مردم از وي روگردان شده و در صدد پايان دادن به خلافتش برآمدند.

سردمداران بني اميه که به نفرت عمومي مردم نسبت به اين خاندان بيمنك شده بودند، بي درنگ پسرعمويش يزيد بن وليد بن عبدالملك را کانديداي خلافت نموده و پنهاني با وي پيمان بستند و با راهنمايي هاي وي، اعتراضات خویش را ابراز و سپس اقدام به شورش و قيام نمودند. هواداران يزيد بن وليد، روز به روز زيادتر و قوي تر مي شدند و درگيري هاي خویش را با هواداران وليد بن يزيد، شديدتر مي کردند.

تا اين که دو روز و به قولی پنج روز مانده به پايان ماه جمادي الآخر سپاهيان وي را شکست داده و خود وليد را در هنگام نبرد به قتل آوردند.

پس از کشتن وي، بدنش را با ضربات نيزه و شمشير پاره پاره و سر او را از بدن جدا و در دمشق و بسياري از شهرها گرداندند و آن گاه، آن را در ديواره مسجد اموي شام نصب نمودند. به روايتي، آن سر تا پايان حکومت بني اميه در آن جا آویزان بود.

يزيد بن وليد، به محض کشته شدن وليد بن يزيد، به خلافت رسيد و به ده نفر از کشندگان اصلي وليد، جايزه و پاداش هاي کلاني اعطا نمود.

مدت خلافت وليد بن يزيد، يك سال و سه ماه بود و به هنگام قتل، 38 و يا 36 و يا 42 و يا 45 و به روايتي ديگر 46 ساله و داراي

یزید بن ولید بن عبدالملک بن مروان اموی، پس از کشته شدن پسرعمویش ولید بن یزید بن عبدالملک به دست مردم، در 28 جمادی الآخر سال 126 قمری، در دمشق به خلافت رسید. وی در زمان خلافت ولید، در امان (عمان) پایتخت فعلی اردن، زندانی بود و پس از رهایی از زندان، نسبت به رفتار و کردار ولید بن یزید، اظهار ناخرسندی می کرد و در نزد مردم، وی را ناسزا می گفت و تکفیرش می نمود.

به هر روی، پس از استقرار در خلافت اسلامی، جلوی بذل و بخشش های ناروا را گرفت و حقوق و مواجب بسیاری از وابستگان به دستگاه خلافت را کاهش داد. بدین جهت به "ناقص" معروف گردید.

وی همانند عمر بن عبدالعزیز تلاش فراوانی به عمل آورد تا نارسایی ها و کاستی های بنی امیه را جبران و خدمات ارزنده ای به مردم داشته باشد، ولیکن اجل، مهلتش نداد و پس از چند ماه خلافت، در اواخر همین سال وفات یافت.

گویند مادرش ایرانی نژاد و موسوم به شاه فرند و یا شاه آفرید دختر فیروز بن یزدگرد ساسانی بود. به همین جهت یزید افتخار می کرد که به سه امپراتور بزرگ عالم، یعنی خلافت امویان، سلطنت ساسانیان و قیصر رومیان انتساب دارد.(1)

1- البداية و النهاية (ابن کثیر)، ج 1، ص 13 و ص 18؛ تاریخ الطبری، ج 5، ص 555

آغاز خلافت یزید بن ولید - سال 126 هجری قمری

یزید بن ولید بن عبدالملک بن مروان اموی، پس از کشته شدن پسرعمویش ولید بن یزید بن عبدالملک به دست مردم، در 28 جمادی الآخر سال 126 قمری، در دمشق به خلافت رسید. وی در زمان خلافت ولید، در امان (عمان) پایتخت فعلی اردن، زندانی بود و پس از رهایی از زندان، نسبت به رفتار و کردار ولید بن یزید، اظهار ناخرسندی می کرد و در نزد مردم، وی را ناسزا می گفت و تکفیرش می نمود.

به هر روی، پس از استقرار در خلافت اسلامی، جلوی بذل و بخشش های ناروا را گرفت و حقوق و مواجب بسیاری از وابستگان به دستگاه خلافت را کاهش داد. بدین جهت به "ناقص" معروف گردید.

وی همانند عمر بن عبدالعزیز تلاش فراوانی به عمل آورد تا نارسایی ها و کاستی های بنی امیه را جبران و خدمات ارزنده ای به مردم داشته باشد، ولیکن اجل، مهلتش نداد و پس از چند ماه خلافت، در اواخر همین سال وفات یافت.

گویند مادرش ایرانی نژاد و موسوم به شاه فرند و یا شاه آفرید دختر فیروز بن یزدگرد ساسانی بود. به همین جهت یزید افتخار می کرد که به سه امپراتور بزرگ عالم، یعنی خلافت امویان، سلطنت ساسانیان و قیصر رومیان انتساب دارد.